

ע"פ 35414/06 - שادي זעיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 35414-06-16 זעיר נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ארץ פורת
מערערים שادي זעיר
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

1. המערער הורשע על פי הודהתו בבית המשפט קמא (תיק פ"ל 4372-04-14, כב' השופט א. קאופמן) בעבירות שענין נהייה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, וכן נהייה ללא תעודה ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל 1970-.

אין חולק כי המערער נתפס כשהוא נוגג ברכב, שבועיים וחצי אחר שרישיו הנהייה שלו נפלל למשך שלושה חודשים, בנסיבות, מותקף פסק דין קודם שניתן בעניינו.

2. הערכתה קמא סקרה כי בנסיבות העניין חומרת האישומים הצדיקה גזירה של עונש מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט קמא הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות, פעםיים, אך הוא לא התיעצב לראיון שנקבע בכל פעם.

בסופה של דבר, توأم המערער ראיון נוסף אצל הממונה, השלישי במספר. המערער התיעצב בפני הממונה, אך טען שאינו מסוגל לעבוד ולפיקח קבוע הממונה בחוות דעתו מיום 16/05/02, כי "הnidzon לא כשיר לעבודה בעבודות שירות".

בנסיבות אלה, נגזרו לumaruer שלושה חודשים מאסר לריצוי בפועל, במאסר ממשי, ועונש המאסר המותנה בגין חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו, הופעל חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.

על המערער נגזר, אפוא, עונש מאסר ממשי בגין 4 חודשים, זאת לצד עונש מאסר על תנאי, פסילת

רישונות נהיגה בפועל והתחייבות להימנע מעבירה.

3. המערער עותר כי עונש המאסר שהוטל עליו ירוצה בעבודות שירות. נטען כי נוכח גילו, כבן 26, ללא עבר פלילי, עונש מאסר ממשי אמור להיות "האפשרות האחרונה". המערער לא פירש בערעורו כיצד יוכל, חרף מצבו הרפואי, לעמוד בחובות בעבודות השירות ולבצע את שיטוט עליון. כל שנטען בכלליות הוא, כי המערער אכן יכול לבצע את מטלותיו והתבקשה הזדמנויות אחרת לאפשר לו להיפגש עם הממונה כדי לבחון את התאמתו לריצוי עונש בדרך זו.

4. המשיבה עתירה לדוחית הערעור. נטען כי המערער זלزل בהליכים המשפטיים בעניינו, כשהיא התייצב לדינום שנקבעו לו בערכאה קמא עד שעלה צורך להוציא נגדו צו הבאה. התנהגותו המזולגת באה לידי ביתו גם באירועים שבהם הממונה על עבודות שירות בהזדמנויות שניתנו לו ואף ביצוע העבירות בהן הורשע בהליך נשוא הערעור, זאת בטרם יבשה הדיו על הרשותו הקודמת.

נוכח האמור, סבורה המשיבה כי אין סיבה לבוא לקרה המערער ש"רמס ברגל גסה את האפשרויות שניתנו לו".

דין והכרעה:

5. העבירות בהן הורשע המערער, וביחד העבירה שעוניינה נהיגה בזמן פסילה, גוררות עמן, על פי מדיניות הענישה הנוגגת, ככל, עונש של מאסר ממשי (ראו למשל: רע"פ 6206/07 **ענתבי נ' מדינת ישראל;** רע"פ 1575/07 **משich נ' מדינת ישראל**).

6. לנגד עני בית המשפט קמא עמדו נסיבותו האישיות של המערער, שלאורן סבר כי: "నכוּן ייהָ לגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות". דא עקא, שהמערער לא התייצב לראיות שנקבעו לו ולבסוף טען שאינו מסוגל, רפואי, לעמוד ביצוע כל עבודות שירות זהן.

בערעורו לא הסביר המערער כיצד, לפטע, השטנה מצבו הרפואי, באופן שכעת תהא באפשרותו לבצע את הנדרש. התנהלות מעין זו מלמדת, להשקפת, על העדר כל מוטיבציה מצד המערער לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, וככלל,

"**כאשר הנאשם אינו מתיעצבר לראיון ואין לו הסבר סביר לכך - הרי שיככל אכן אין מקום ליתן לו הזדמנויות נוספת, ובמצב דברים זה אין הנאשם אלא להלין על עצמו**" (ע"פ **2472/13 אבו פארה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם)).

7. בנסיבות העניין המערער לא טוען לתקלת תקשורת או חוסר הבנה שבטעין נמנע ממנו מלאהתיעצבר

עמוד 2

לראיון אצל הממונה, והוא עוד הגדיל עשות כשהתייצב לבסוף וטען שאיןו כשיר לביצוע כל עבודות זהן.

במצב עניינים זה, בין אם אכן מדובר למי שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות ובין אם - בהיסק מהודעת הערעור - מדובר בבדיקה שהמערער בדיה בניסיון לחמוק מענישה ממשית, התוצאה העונשית אליה הגיעו הערוכה כאמור, מוצדקת וראויה.

אדגיש כי עונש המאסר הכללי שהוטל במקרה זה, הינו מתון במשמעותו ואין עמו כל החמרה יחסית לרמת העונישה הנוגגת כאמור לעיל.

.8. מהטעמים האמורים, החלטי לדחות את הערעור ופסק דין של הערוכה כאמור עומד בעינו.

המערער יתייצב ביום 25.10.16 עד השעה 09:00 בבית המשפט קישון לצורך ריצוי עונש המאסר שנגזר לו.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ו, 22 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.